

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Erasmus+

Dobra praktyka **Teatr lalek** Część modułu/ E

Kontakt : AURORA LEFTER

Szkoła: C.S.E.I. „Elena Doamna” Focșani, Rumunia

Strona internetowa: www.cseielenadoamna.ro

1/ Kontekst

Uczniowie trzeciej klasy szkoły podstawowej C.S.E.I. Elena Doamna oraz szkoły im. Iona Basgana w miejscowości Focșani są beneficjentami projektu partnerstwa pedagogicznego pt. „Młodzi Aktorzy”, który zaproponowano jako alternatywną formę spędzania czasu wolnego. Projekt w sposób aktywny angażuje uczestników w twórcze, ekspresyjne, pobudzające wyobraźnię i energiczne działania.

Doszliśmy do wniosku, że teatr – zarówno na etapie przygotowywania przedstawienia, jak i w jego trakcie - stanowi medium, które skutecznie poprawia samoocenę dzieci. Ta z kolei przyczynia się do pokonania nieśmiałości i tremy, pobudzając kreatywność i wyobraźnię dzieci.

Zajęcia teatralne zachęcają do interakcji z innymi dziećmi, współpracy z nimi oraz stwarzają okoliczności, w których dziecko musi podporządkować się zasadom, nauczyć się kontrolować swoje emocje i impulsy, przekuwając je na pozytywne działanie.

Inna korzyść płynąca z odgrywania roli przez dziecko to nie tylko ekspresja werbalna, ale też gestykulacja i mimika. Dzięki nim dziecko uczy się kontrolować swoje ruchy, gesty oraz jak stosować je w konkretnych sytuacjach, zyskując kluczową ekspresyjność cielesną.

2/ Cele

Cele niniejszej dobrej praktyki są następujące:

- Wykształcenie zdolności rozumienia przekazu przedstawienia teatralnego
- Wykształcenie zdolności interpretacji roli przy pomocy marionetek
- Wykształcenie kreatywności poprzez wykonywanie poszczególnych rekwizytów: kukiełek, masek, dekoracji
- Wykształcenie zdolności współpracy przy organizowaniu przedstawienia lalkowego
- Wykształcenie pewności siebie i samooceny poprzez interpretację odgrywanych ról.

3/ Realizacja dobrej praktyki

Udział dzieci w zajęciach odbywa się za ich zgodą, dzięki czemu stają się świadome swojej edukacji. Pierwszy kontakt ze sztuką ma formę zabawy w niewielkiej grupie małych aktorów, a przebieg takiego „eksperymentu” buduje entuzjazm dzieci do kolejnych prób.

Dla tej dobrej praktyki wypracowany został biznesplan, który jest użyteczny w nauczaniu, a działania zaplanowano w nim zgodnie z wyznaczonymi celami.

Użyte materiały są bardzo zróżnicowane: kukiełki/lalki, maski, scenografia, kostiumy, plakaty.

Etap 1. wrzesień – grudzień 2016

W każdy czwartek, od godziny 16 do 18 w sali widowiskowej spotykają się uczniowie obu szkół, angażując się w następujące działania:

- oglądanie przedstawień wystawianych przez dzieci,
- ćwiczenie czytania i słuchania sztuk dla dzieci,
- ćwiczenie spójnego i ekspresyjnego wyrażania własnych opinii, uczuć względem wydarzeń i zachowań bohaterów,
- poprawne wyrażenie przekazu niezależnie od prezentowanej sztuki,
- odgrywanie ról dotyczących różnych tematów w sposób przystępny dla dzieci,,
- ćwiczenia w tworzeniu dialogów do gier/zabaw,
- ćwiczenie dykcji,
- ćwiczenie naśladowania i gestykulacji,
- ćwiczenie – odgrywanie uczuć, czynności i przedmiotów poprzez gesty i imitację.

Uczniowie odwiedzili również Teatr Miejski w Focsani, gdzie oglądali spektakle i poznali aktorów.

Etap 2. styczeń - marzec 2017

- wykonywanie prostych dekoracji z różnych materiałów,
- dobór masek/lalek/kukiełek odpowiednich do wystawianych przedstawień.

Etap 3. kwiecień - maj 2017

Przedstawienie teatralne:

- odgrywanie ról (o różnej tematyce),
- recytacja wierszy, bajek,
- znane historie w formie udramatyzowanej,
- zabawne scenki.

Etap 4. czerwiec 2017

- uczniowie wzięli udział w Narodowym Konkursie Teatralnym dla Dzieci w Iași, „Prichindeii veseli”, wystawiając spektakl pt. „Wielka rzodkiewka”.

4/ Ewaluacja dobrej praktyki

- Obserwowaliśmy jak dzieci w praktyce wykorzystywały swoje umiejętności, wyobraźnię, jak rozwijały umiejętności relacyjne i komunikacyjne oraz jak poprzez estetykę rozwijały swoją kreatywność i wrażliwość, panując nad swoimi emocjami i gestami.
- Implementacja projektu wywarła wpływ na:
- Grupy docelowe:
- uczniowie – indywidualne postępy w nauce oraz wzmocnienie spójności zwykłych i specjalnych potrzeb edukacyjnych;
- uczniowie – zastosowanie zasad włączenia w szkołach głównego nurtu poprzez wypracowywanie włączających projektów pedagogicznych;
- rodzice – zmiana perspektywy na potrzebę angażowania się w edukację dzieci;
- szkoła jako organizacja - zwiększenie zdolności instytucjonalnych, poszerzanie partnerstwa, wzrost prestiżu społeczności;
- społeczność szkolna – akceptacja zasad edukacji włączającej, waloryzacja wyników projektu poprzez dzielenie się dobrymi praktykami;

- wspólnota społeczna – akceptacja koncepcji włączenia i docenianie różnorodności, potępienie zasad izolacji i segregacji dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

5/ Ograniczenia

Poprzez naukę ról do przedstawień i ich wystawianie, dzieci wykorzystywały swoją pamięć, kreatywność, uwagę i były intelektualnie stymulowane. Teatr pomógł pobudzić wyobraźnię dzieci, które wraz z nabytą wiedzą mogły spełnić swoje marzenia, ideały i zrealizować projekty bez względu na obszar ich zainteresowań – czy są to nauki ścisłe, przedmioty techniczne czy też sztuka.

Ze względu na znaczny dystans dzielący obie szkoły, niektórzy uczniowie zmuszeni byli opuścić część zajęć, co uniemożliwiło zapewnienie ciągłości i jednolitości przygotowań.

Nauczyciele zaangażowani w projekt mieli też inne obowiązki, przez co ich uczestnictwo było rotacyjne. Brak sponsorów spowodował, że materiały do wykonania scenografii czy lalek były trudne do zdobycia, niekiedy niskiej jakości.

6/ Perspektywy

Ponieważ zarówno nauczyciele jak i uczniowie uznali teatr za skuteczną formę terapii poprzez sztukę, na rok szkolny 2017/2018 zaproponowali wprowadzenie zajęć teatralnych „Mali aktorzy”.

Chcielibyśmy kontynuować zajęcia teatralne i pantomimy jako część kompleksowych, zintegrowanych zajęć terapeutycznych, oraz promować udział uczniów w przedstawieniach teatralnych podczas uroczystości szkolnych, jak i w ramach uczniowskich konkursów teatrów lalek.

